

Комисия за регулиране на съобщенията
Вх. № <i>12-01-0386</i>
Дата: <i>28.12.2009</i>

До
Комисията за регулиране на
съобщенията
София, ул. „Гурко” 6

Относно: Становище по проекта на Наредба за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена

Уважаеми членове на Комисията за регулиране на съобщенията,
„Теледата” АД, с ЕИК 200138882, със седалище и адрес на управление: гр. София, ПК 1000, бул. „Патриарх Евтимий” № 36, вх. Б, ет. 4, ап. 13, тел. (02) 9887360 (Теледата; Дружеството) е предприятие регистрирано като доставчик на обществени телефонни справочни услуги и разполага с Разрешение за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера, за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа и предоставяне на фиксирана телефонна услуга № 01583/01.10.2009 г.

Дружеството възнамерява да навлезе на пазара на телефонни справочни услуги като започне да предоставя модерни, ориентирани към потребителите телефонни справочни услуги от следващо поколение посредством собствен кол център, организиран в съответствие с най-добрите световни практики. С Разрешението на Дружеството са предоставени следните кодове за достъп до телефонни справочни услуги: 11811, 11878, 11880.

Във връзка с предстоящото започване на дейността и стартиране реализацията на инвестиционния проект на Теледата в България за Дружеството е от изключителна важност въвеждането на модерна и ясна правна рамка за предоставянето на справочни услуги, която да благоприятства конкурентното развитие на пазара на такива услуги.

Поради тази причина и във връзка с открита процедура по обществено обсъждане на проект за Наредба за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена (Проекта), изработен от Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) и публикувани за обществено обсъждане до 28.12.2009 г., представяме следните становища и конкретни предложения на Теледата по проекта.

1. Приветстваме създаването на разпоредбата на чл. 16 от Проекта, с която за първи път в българското законодателство се въвежда ясно разграничение между понятието „телефонни справочни услуги” по смисъла на § 1, т. 70 от Допълнителните разпоредби на Закона за електронни справочни услуги и по-общото и широко използвано понятие - „справочни услуги”. Същевременно считаме, че тази

дългоочаквана промяна се нуждае от известно усъвършенстване поради факта, че реалното съдържание на понятието „справочни услуги” остава неизяснено. Именно с цел изясняване на понятието и „отварянето” на пазара за нови и модерни справочни услуги предлагаме въвеждането на следната дефиниция в нова § 1. т. 30 от Допълнителните разпоредби на Проекта:

"Справочни услуги" са електронни съобщителни услуги, даващи възможност на осъществяващия повикване краен потребител да получи справочна информация за телефонния номер на абонат по подадени от крайния потребител критерии за търсене – стока, услуга, местоположение, работно време и други. Цената за достъп и ползване на справочната услуга, включително на телефонната справочна услуга се събира от предприятието, от чиято електронна съобщителна мрежа е осъществено повикването, в едно с цената за осъществяване на изходящото повикване."

Считаме, че с новата дефиниция ясно ще се определи, че справочните услуги винаги включват в себе си предоставянето на телефонния номер на абонат. Като самостоятелен подвид услуга продължава да съществува класическата телефонна справочна услуга (телефонен указател по телефона), определението за която е дадено в т. 70 на Допълнителните разпоредби на ЗЕС, и от друга страна се създава възможност за предоставянето на нови услуги, като например – информация за телефонните номера на денонощни аптеки в близост до викация краен потребител, на кино, в което се прожектира конкретен филм, на водопроводчик и т.н. С предлаганата дефиниция ясно ще се разграничат справочните услуги, които са свързани с предоставянето на полезна справочна информация от една страна, от класическите услуги с добавена стойност, които обикновено в съзнанието на хората се свързват предимно с развлекателната индустрия – хазарт и игри на късмета, гласуване по телефона, телефони за възрастни и т.н. от друга страна.

Същевременно с предлаганата дефиниция ясно се указва, че цената на справочните услуги е различна от цената на повикването, осъществено от викация абонат. По този начин се позволява на предприятията, предоставящи справочни услуги, включително телефонни справочни услуги, да възстановят направените от тях разходи за предоставянето на справочни услуги, които няма как да бъдат покрити от прихода, който предприятията ще получат от осъществяването на самото обаждане. Такива разходи са например:

1. снабдяване с базите данни за потребителите на обществени телефонни услуги предоставяни посредством номера от Националния номерационен план;
2. обединяване, систематизиране и обработване на така получената информация;
3. издирване, обработване и систематизиране на допълнителни данни от общодостъпни източници;
4. постоянно обновяване, разширяване и актуализиране на така събраната информация;
5. наемане и обучение на телефонни оператори и други служители;

6. наемане/закупуване на помещения и тяхната поддръжка;
7. оборудване на кол център със съответните съоръжения и технически решения;

Това важи още по силно, когато викащият потребител, който желае да получи справочна информация, е абонат на предприятие, различно от предприятието - доставчик на справочната услуга. В тези случаи към гореизброените разходи за предоставяне на самата справочна услуга се добавят и разходите по взаимно свързване, които доставчикът на справочни услуги би направил за да свърже мрежата си с мрежите на останалите доставчици на телефонни справочни услуги за да може абонатите на останалите предприятия да имат достъп собствените му телефонни справочни услуги.

Таксуването на справочните услуги по начин, сходен с начина на таксуване на услуги с добавена стойност (УДС) е единствената възможност за ефективно генериране на приходи от предоставянето на такива услуги. Липсата на модел за реално генериране на приходи от предоставянето на такива услуги е една от съществените пречки за създаването на реална конкуренция на пазара на справочни услуги. С въвеждането на предложената от нас дефиниция ще се създадат условия за навлизането на нови участници на пазара на такива услуги и ще се позволи на българските потребители да ползват нови видове справочни услуги, които досега са били непознати на българския пазар.

Най-сетне, въвеждането на възможността за реализиране на реален приход от предоставянето на телефонни справочни услуги е една от най-важните стъпки към предоставянето на възможността краен потребител на едно предприятие да получи информация за телефонните номера на абонатите на всички други предприятия доставчици както на фиксирани, така и на мобилни телефонни услуги, а не както е в момента - доставчиците на телефонни справочни услуги да предоставят информация само за номерата на собствените си абонати.

2. Предлагаме ал. 2 от чл. 17 от Проекта да отпадне, защото същата е излишна и само допълнително усложнява и ограничава предоставянето на услуги с добавена стойност. С масовото навлизане на тези услуги на българския пазар и с постоянната им реклама в различните медии се постигна много добра информираност на крайните потребители, които са отлично запознати с факта, че обажданията към номерата по чл. 15, ал. 1, т. 8 се таксуват по-скъпо от обажданията към географски номера. Същевременно въвеждането на подобно съобщение само ще „раздразни” всеки редовен потребител на тези услуги, който всеки път ще бъде принуден да изслушва съответното съобщение. Още повече, че съгласно чл. 227, ал. 3 от ЗЕС при сключването на самия договор за предоставяне на обществена телефонна услуга съответното предприятие е длъжно да информира своя абоната за цената на приложимите услуги и въвеждането на изискване за допълнително, вторично информиране е ненужно и напълно излишно.

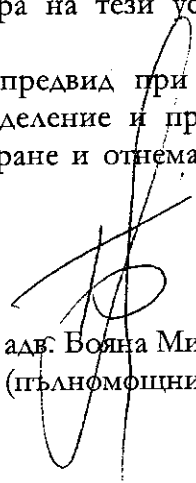
На следващо място в настоящата редакция на чл. 17, ал. 2 остават неизяснени няколко съществени въпроса, а именно – какво ще е времетраенето и съдържанието на гласовото съобщение и с колко време ще разполага съответния потребител, за да реши

дали ще продължи или не повикването. И може би най-важният въпрос – за чия сметка ще се пуска съобщението особено в случаите, в които викацият потребител е абонат на един оператор, търсеният номер е на друг оператор, а самата услуга с добавена стойност се предоставя от трето лице. Без постигането на ясна уредба и регламентация на тези въпроси считаме, че предложеното въвеждане на предупреждение за цената на услугата с добавена стойност ще има по-скоро отрицателен, отколкото положителен ефект върху пазара на тези услуги и върху интересите на крайните потребители.

Надяваме се предложенията ни да бъдат взети предвид при изготвяне на окончателния текст на Наредба за правилата за разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена

гр. София,
28.12.2009 г.

С уважение:

адв. Бояна Милчева
(пълномощник)